

שאנו נוטלים כל אפשרות להרחבת הייצור על ידי פגיעה בשכבות העליונות. אם לא נעשה את שני הדברים האלה, האלטרנטיבה היחידה, כפי שאמרתי, תהיה הרפסת שטר-כסף, אין מימון מלחמה בלי ממון.

מימון מלחמה פירושו חמרים וכוחות

עבודה. חמרים וכוחות עבודה נרכשים בשתי דרכים: בצמצום ההשקעות; בהורדת התצרוכת. פגיעה בהכנסות הגבוהות אינה פוגעת ברמת חייחם של בעלי ההכנסות הגבוהות, אלא בהשקעות. אי-אפשר לנהל מלחמה ולהשקיע השקעות. לעשות את שני הדברים האלה כאחד אינו יכול להרשות לעצמו אפילו עם עשיר. מצד שני פגיעה בתצרוכת פוגעת בשכבות הרחבות. קצבי מלחמתי מטבעו, שאינו יכול להיות קצבי סוציאלי, כי המלחמה עצמה היא חזיון אנטי-סוציאלי - בטבעו להיות קצבי המוריד רמת חייחם של ההמונים הרחבים. אחרי סייגים קטנים אלה אנו מגיעים לדירוג מסים חמור פחות מבאנגליה לאחר המלחמה. אצלנו הוצאות המלחמה מגיעות לממדים דמיוניים. אנו מוציאים מ-6 עד 7 מיליון ל"י על המלחמה. אם לא נגדיל את חמס בשיעור גבוה מזה, שהוצע עכשיו - נלך לקראת מפלה כלכלית, שהיא כמפלה צבאית, זאת אומרת במומנט ידוע נגיע להחפרקות גמורה של המשק. ברור, שאי-אפשר לחשיג סכומים אלה בלי הורדה ברמת החיים של השכבות הרחבות ביותר. זהו מעשה אכזרי מאוד, אבל המלחמה כשלעצמה היא החליך אכזרי.

אילו החזקנו בשיעור חמס של ממשלת

המאנדאט לא היינו מגיעים אלא להכנסה של 2½-3 מיליון ל"י לשנה; לפי השיעור המוצע עכשיו נגיע להכנסה של 4 ורבע מיליון ל"י. אבל אי נשכח, שאנו מבטלים את מגבית ההחגיגות. ועם הוצאה של 20 מיליון ל"י לצרכי מלחמה - חרי הדירוג המוצע אינו עומד בסדרפורציה מלשתי לצרכים שלנו ויש מקום לביקורת חריפה שבחריפה. יש לנו אפשרות לנהל את המלחמה ללא להגיע לאינפלציה בלתי מרוסנת עוד